

delse af dansk Statsborgerret. Denne Overenskomst betegnes her med det urigtige, misvisende Udtryk „Optionsoverenskomsten“, medens den officielle Betegnelse er Overenskomst om Gennemførelse af Versaillestraktatens Artikler 112 og 113. Jeg vilde finde det rigtig, at der her foretoges en Ændring ved tredje Behandling, i Særdeleshed da det netop i Punkt 3 drejer sig om Pensionister, der eo ipso har erhvervet Indfødsret i Henhold til Versaillestraktatens Artikel 112 ved Landsdelenes Overgang til Danmark, og som udelukkende, fordi de efter den 15. Juni 1920 er udvandret til Tyskland, efter nævnte Overenskomst betragtes som havende bibeholdt deres tyske Statsborgerret, medens de kan erhverve dansk Indfødsret ved at indgive Begæring derom til Indenrigsministeriet. Dette er ikke nogen Option, men en Erhvervelse af dansk Indfødsret paa Basis af Versaillestraktatens Artikel 112.

Ligeledes skal jeg henlede Opmærksomheden paa, om det ikke vilde være paa-krævet ved tredje Behandling netop af Hensyn til de Pensionister, jeg her nævner, og for at forebygge, at disse overhovedet skal miste ethvert som helst Krav paa Tyskland, inden Fristen for Option for Tyskland udløber den 31. December dette Aar, at tilføje en Tidsbegrænsning for saadanne Andragenders Indgivelse, der af disse Pensionister maatte indgives til danske Myndigheder i Henhold til § 8.

Schmidt: Lovforslaget, saaledes som det foreslaas ændret af Udvalget, fremtræder i væsentlig forbedret Skikkelse sammenlignet med dets Affattelse ved Forelæggelsen, og da der, saa vidt jeg ved, har været Lejlighed for Lærerne i Sønderjylland til at medvirke ved Affattelsen, maa jeg antage, at deres væsentligste Ønsker er blevet opfyldt. Den største Mangel ved Lovforslaget er vel den, at det først kommer nu, saaledes at der er en hel Del Personer, der, fordi de ikke vidste, om de kunde eksistere her, og ikke vidste, hvad der vilde blive tilbudt dem, allerede er udvandret og nu ikke har Raad til at benytte sig af det Gode, som denne Lov vil tilbyde dem. Det er maaske ikke fuldkommen klart, naar der i § 8 staar, at for saa vidt Omstændighederne i enkelte Tilfælde ganske særlig maatte tale derfor, skal vedkommende Minister være bemyndiget til at indrømme Lempelser i Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser. Udvalget venter, at dette vil blive

anvendt i alle de Tilfælde, der kommer ind under; hvad der er opført i Betænkningen som Punkt 1, naar vedkommende erhverver dansk Indfødsret, og Krav anmeldes, inden Udløbet af den i Lovens fastsatte Frist. Da der er Tilfælde, hvor denne Betingelse: „naar de erhverver dansk Indfødsret“ ikke længere kan opfyldes, fordi det nu er for sent, vilde jeg gerne spørge, om der ikke var en Mulighed for, at de vedkommende endnu kunde have Lov til at søge om dansk Indfødsret og faa denne Ret, naar de ellers opfylder de stillede Betingelser. Disse Mennesker vil ellers ikke kunne komme i Betragtning. Jeg har allerede ved anden Lejlighed mindet om, at det paa lignende Maade har været umuligt for en Del, der nu kommer i Betragtning, at give Andragende ind om Valutaregulering, fordi de slet ikke vidste, hvad de vilde have i Hænde, og hvilke Krav de kunde stille. Ogsaa i den Henseende mener jeg, der kunde være Anledning til at give disse Folk en Mulighed, som de ikke har haft tidligere.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker Udvalget for dets Stilling til Lovforslaget. Den Forhandling, der har været ført mellem Udvalget og mig, er ført efter den samme Linie, efter hvilken Lovforslaget er affattet, nemlig at stille disse Pensionister saa godt, som det paa nogen Maade kan være forsvarligt. Derfor har jeg efter Forhandling med Udvalget kunnet tiltræde de forskellige Ændringsforslag, der er stillet. I øvrigt kan jeg ganske henholde mig til den Motivering, som den højtaerede Ordfører (Mads Gram) nys fremførte. Hvad Spørgsmaalet om Kapitalisering af Invalideenkernes Understøttelse angaar, skal jeg være villig til at søge den fornødne Bemyndigelse til efter Indstilling fra Invalidenævnet i særlige Tilfælde at kunne tillade en saadan Kapitalisering. Med Hensyn til det ydede Pensionsforskuud kan jeg henholde mig til mine Udtalelser ved første Behandling, idet jeg allerede den Gang sagde, at det var min Hensigt at eftergive de ydede Forskuud, saafremt den Efterbetaling, de vedkommende har Ret til efter denne Lov, udgør et mindre Beløb end det Forskuud, der er ydet.

De Spørgsmaal, der er nævnt af de ærede Medlemmer Hr. Holger Andersen og Hr. Schmidt, vil antagelig blive overvejet i Udvalget mellem anden og tredje Behandling, og jeg skal være villig til at deltage i denne Forhandling.